

1920-08-18

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 7 0 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10001>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ: ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ:
Έτησια Σελ. 12 Έτησια Σελ. 12
Έξαμηνος 6 Έξαμηνος 6
Τμή έκαστου φύλλου γρόσια 8

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Β' (18) ΔΡΙΘ. 70 (705)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),
τῆ 18ῃ Αὐγούστου 1920.

ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ ΡΟΔΟΣ

Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος—μεγάλως ἐπηρέαζε καὶ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν ἐν ταῖς περὶ αὐτῆς σκέψεσι καὶ ἀποφάσεσι τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ἕνεκα τῆς στενῆς γεινιάσεως τῶν δύο χωρῶν καὶ τῆς ἀλληλεπιδράσεως αὐτῶν.

Ἡ κοινὴ ἐν Αἰγύπτῳ γνώμη ἐξηγήθη, ὅτι διήλθεν ἐκεῖθεν ἡ Κυπριακὴ ἀποστολή, μεταβαίνουσα εἰς Ἀγγλίαν, πρὸς διεκδίκησιν τῶν ἐθνικῶν δικαιῶν τῆς Νήσου, ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ Ἀρμενία καὶ ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις ἐν Αἰγύπτῳ ἠγορεύοντο διαβατήρια διὰ Παρισίους εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν Ἀποστολὴν ὑπὸ τὸν Ζαγλοῦλ Πασῶν.

Ἐκτοτε, ὡς γνωστὸν, μεγάλη ἐξέγερσις ἐπεκράτησε παρὰ τῷ Αἰγυπτιακῷ λαῷ καὶ πολλὰ ταραχῶδες ἐγένοντο διαδηλώσεις, προλαβούσαι οἰασιωτικὸν χαρακτήρα, κατηνύσθη δὲ αὕτη δετὸ παρεσχέθησαν ἐπίδες περὶ ἱκανοποιήσεως τῶν περὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Αἰγύπτου ἀξιῶσεων αὐτοῦ, ἐν ᾧ οὐλοσσοκε παντοῦς ἐρεθισμὸς καὶ ἠδύνατο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ ἐκτραγῆ εἰς νέα καὶ σφοδρότερα κινήματα. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ ἀπόδοσις τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ προσέκλειε τὴν ἀπειλουμένην πάντοτε ἐκρηξὴν ἐν Αἰγύπτῳ, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον Ἀραβικὸν κέντρον φηλετικῶν καὶ πνευματικῶν, καὶ θὰ ἐπηρέαζε οὕτω δυσμενῶς κατὰ τῆς Μ. Βρετανίας ὁ Ἀραβικὸς ὄλος κόσμος. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν δὲ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Αἰγύπτου αἰρεται ἴσως ὁ ἀποχρῶν λόγος τῆς παρατάσεως τῆς κυριαρχίας τῆς Μ. Βρετανίας ἐπὶ τῆς Κύπρου φροβούμεθα δὲ μὲν πολλὰ μῆσος γεννᾶται ἐκ τούτου πολλὰ σθεναρότερον κλύμα κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἡμῶν, μὴ πω, δηλονότι, ἡ ἐξασθένεισις τῆς Ἀγγλίας ἐν Αἰγύπτῳ ἀσπιτῆ τὴν ἐνδραχίαν αὐτῆς εἰς ἄλλο ἐπίκαιρον σημεῖον διὰ τὴν ἐπαγορεύουσαν καὶ φροβούσαν τὸν θαλασσίων καὶ χερσαίων ὁδῶν πρὸς τὴν Ἰνδιάν.

Παρὰ τὴν ἐν τῷ φανερῷ ἐπισημον Ἀγγλογαλλικὴν ἐγκαρδιότητα συχναὶ καὶ σπουδαῖαι συμβαίνουσι προστριβαὶ, ταχάτως μάλιστα ἐν ταῖς Συριακαῖς καὶ Γνωσιαῖς ὑποθέσεσι μεταξὺ τῶν κυβερνήσεως Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, τὰ τοῦ Ἀραβικοῦ δὲ κόσμου ἐν Συρίᾳ, Παλαιστίνῃ καὶ Μεσοποταμίᾳ εἶναι ἀδύνατον ἐπὶ πόσον ἐν χρόνῳ θὰ διατελοῦν ἐν ταραχῇ καὶ ἀβεβαιότητι. Εἰς τὰς δυναστείας ταύτας προστίθενται αἱ Ἰνδικαὶ ἀνηνοχία, ὅπου ἐνισχύεται ὁμηγεραὶ ἡ ῥοπή καὶ ἐφροσις πρὸς πλήρη αὐτονομίαν ἢ καὶ ἀνεξαρτησίαν 250 ἑκατομ. λαοῦ.

Οἱ Ἕλληνες πάντοτε μὲν, εἴπερ ποτε δὲ σήμερον, περὶ πλείστον ποιούμεθα τὴν ασφαλίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Μ. Βρετανίας καὶ ἐομεν πρόθυμοι καὶ ἐτοιμοὶ νὰ ἀγωνισθώμεν παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου αὐτῆς ὡς θὰ ἠγωνιζόμεθα ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου μας.

Ὁ Ἕλληνας ἀποκαταστάμενος σήμερον εἰς τὴν προγονικὴν κληρονομίαν του δὲν ἔχει βλέψεις κατακτητικὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἢ ἐπὶ Ἐδρώπῃ ὡς δὲν ἔσχε ποτε διδῶν τοῦ ἱστορικοῦ βίου του, ἀλλὰ ἀπειθεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸς ἱστορικοὺς καὶ ἐνδόξους χώρους του τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἡμερότητα, αἵνα ἐφρυγαδεύθησαν ἐπὶ μακροῦς ἡμέρας ἀπὸ βαρβάρου καὶ ἀγροῦς τυραννίας.

Τοιοῦτον ἕνσηλὸν καὶ ἱερὸν ἐπιδιώκων σκοπὸν ὁ Ἕλληνας ἀποβαίνει ὁ φροικός καὶ ἀναγκαῖος σύμμαχος πάντων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν μάλιστα δὲ ἐκείνων, αἵνα προέκινεται σθεναρῶς ὑπὲρ τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν πολιτισμῶν καὶ διακρινετέων συμπαθέστερον καὶ εὐκρινέστερον πρὸς αὐτόν.

Ἡ Μ. Βρετανία, διὰ ταῦτα, εἴποτε περιήγετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν Κύπρον πρὸς προστασίαν καὶ ασφαλίαν τῶν ἀνατολικῶν συμφερόντων αὐτῆς, μετὰ τῆς Κύπρου θὰ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἑλληνικὴν γῆν καὶ θάλασσαν, διότι ἡ συμμαχία Μ. Βρετανίας καὶ Ἑλλάδος εἶναι νόμιμος ἀγρῶνος, ἐγκραραγμένους ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς γνησίου Ἑλληνοῦ, καὶ οὐδέμια κυβερνήσεως Ἑλληνικῆς ἢ πολιτικῆς μερὸς θὰ διανοεῖτο καὶ θὰ ἠδύνατο ἀλλοῦ περὶ τῶν σχέσεων τῶν δύο τούτων χωρῶν. Ὁ Ἕλληνας πάντοτε ὑπῆρξεν ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐν δουλείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ οπουδήποτε δυνάμεις καὶ σπουδαῖος παράγων οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς, ἀπὸ τοῦ 1912 δὲ καὶ ἐφεξῆς ἀνεπαύτως καὶ ἐπέδρασε μάλιστα ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς φρενῆς καὶ μετὰ τῆς ἐνδείας τῶν ἑλληνικῶν ὄρων ἐπεκτάσεως ἢ Ἑλληνικῆς ἐπικράτειας ἀπέβη μίᾳ τῶν σπουδαιότερων δευτερευουσῶν δυνάμεων, κεκλιμένη ἐπὶ πλέον ἐξαιρετικῶν σημασίαν καὶ ἀξίαν διὰ τὴν ἐξάλειψιν γεωγραφικῆν θείαν αὐτῆς, ὡστε νὰ μὴ παροραῖται καὶ ὑπὸ τῆς κοσμοκρατείας Ἀλβανίας, ἣτις κατὰ τὸν ἄλλον Ἀνατολικὸν ἦτον ἰσχυρῶν.

Ἡ Ἑλλάς ἔχει σήμερον καὶ ἐφεξῆς ἀνάγκην τῆς φιλίας τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν νέων πεπολιτισμένων ἐθνῶν, καὶ ἀντιτῶν προκαλεῖ συνεχῶς προστριβὰς καὶ ἐριδας, ἐφρύνουσα τὸ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τούτων χάσμα. Ἡ Γιουγκοσλαβία, ἀρρηθῶσα

Ἡ ἀπόδοσις ἕρα τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐ μόνον δὲν ἐξασθενεῖ ἀλλὰ καὶ ἐνισχύει τὴν θέσιν τῆς Μ. Βρετανίας ἐν Ἀνατολῇ, διότι κατακτάται αὕτη οὕτω βαρύτεραν καὶ ἰσχυροτέραν τὴν ἐγγυμοσύνην τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἠθικῆς ἀνηνοχίας ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὡς ἀποδόουσα τὴν ἐλευθερίαν εἰς λαὸν κατὰ πάντα ἀξίον αὐτῆς.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα συνεπάγεται καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ρόδου εἰς αὐτήν, διότι θὰ δικαιώται τότε ἡ Μ. Βρετανία νὰ προσκάλῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ πράξῃ τοῦτο ἐπὶ ἀγαθῶν καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐφροσὸν ἢ Ἀγγλία θὰ κατέχῃ τὴν Κύπρον, ἢ Ἑλλάς θὰ εὐχρησθῇ ἰσχυροτέραν δικαιοσύνην διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Ρόδου, διότι ἀμφότεραι αἱ νῆσοι αὗται εἶναι ἐξέσου Ἑλληνικαὶ καὶ τὰ αὐτὰ ἐπὶ αὐτῶν κέκτηται ἀπαράγραπτα δικαιώματα ὁ Ἕλληνας.

Ἡ Ἑλλάς διπλωματικὰ ἀκολουθεῖ τὴν Ἑλλάδα οὐ μόνον δὲν ἐξασθενεῖ ἀλλὰ καὶ ἐνισχύει τὴν θέσιν τῆς Μ. Βρετανίας ἐν Ἀνατολῇ, διότι κατακτάται αὕτη οὕτω βαρύτεραν καὶ ἰσχυροτέραν τὴν ἐγγυμοσύνην τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἠθικῆς ἀνηνοχίας ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὡς ἀποδόουσα τὴν ἐλευθερίαν εἰς λαὸν κατὰ πάντα ἀξίον αὐτῆς.

Ἡ Ἑλλάς ἔχει σήμερον καὶ ἐφεξῆς ἀνάγκην τῆς φιλίας τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν νέων πεπολιτισμένων ἐθνῶν, καὶ ἀντιτῶν προκαλεῖ συνεχῶς προστριβὰς καὶ ἐριδας, ἐφρύνουσα τὸ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τούτων χάσμα. Ἡ Γιουγκοσλαβία, ἀρρηθῶσα

σήμερον ὑπὲρ τὰ 15 ἑκατομ. πληθυσμοῦ, διαπνέεται ὅλη ὑπὸ μίσητος καὶ ἐχθρότητος κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ δι' ἄλλας μὲν αἰτίας μάλιστα δὲ διὰ τὸ ἀκανθώδες ζήτημα τῆς Φιοῦμε, συχὰ δὲ ἡ Ἑλληνικὴ διπλωματία καὶ ὁ Ἑλληνας εἰς τὴν ἀποδοσὴν ἕρα τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἑλλάδα καὶ ἐξήγειραν δυσφορίαν παρὰ τῷ λαῷ αὐτῆς κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἰμπεριαλισμὸν, καὶ σήμερον διὰ τῆς κατακρατήσεως τῆς Ρόδου τείνουσι νὰ δημιουργήσωσι ἀκανθάλον διηγεῖς ἐν Ἀνατολῇ καὶ διηγεῖς κίνδυνον συχῶς τύπος ἐνέξαν ἀγαναξίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλάδος.

τοποθετήσῃ πρὸ τῆς θύρας εἰς οὐδένα ἐπιτρέπουσα τὴν εἰσοδόν. Ἐν τούτοις—γράφει ὁ συντάκτης τῆς Παρισίνης ἐφημερίδος—κατωρθώσαμεν νὰ λάβωμεν παρὰ τῆς νοσοκομίου τὰς ἀκόλουθους πληροφορίες.

Ὅταν τὸν ἐξέδυσαν, ἠκούσθη πικρὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μεταλλικὸν ἀντικείμενον. Ἦτο σφαῖρα ἣτις εἶχε διατρήσει τὰ ἐνδύματα χωρὶς νὰ τὸν τραυματίσῃ.

Ἡ πρώτη φροντίς τοῦ πρωθυπουργοῦ ἦτο νὰ πληροφορηθῇ ἂν καὶ ἄλλοι ἐτραυματίσθησαν ἐπίσης. Κατόπιν ἐξήγησε νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς συγγενεῖς του μετ' ἑσπῶν, τονίζοντας τὸ ἐλαφρὸν τοῦ τραυματισμοῦ του.

Ὁ κ. Βενιζέλος ὑπεβλήθη ἀκολουθῶν εἰς ἀντινοσοκομειῶν. Φέρει τραύμα ἕσπῶν εἰς τὸν δεξιὸν γόμφον, προξενηθέν ὑπὸ βίης ἀνευρεθείσης εἰς τὰ ἐνδύματά του ὑφαιρας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τραῦμα, τῆς ὁμοπλάτης, μόλις ἐβίγη τὸ ὄσπῶν. Ἐξ ἄλλου φέρει μικρὰν ἐκδοράν εἰς τὴν χεῖρα.

Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν τραυμάτων συνώμει μετὰ τοῦ κ. Ρωμάνου. Βραδύτερον συνώμει μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων τῶν μᾶλλον ἐπιγενομένων καὶ ἐλαβεγμένων τῶν σπουδαιότερων πολιτικῶν τηλεγραφημάτων. Πολλὰς ἐδήλωσας μετῶν: «Δὲν θ' ἀποθάνω τὴν φορὰν αὐτήν».

Ζηροῦται συγκρίσεις ἐπιμαρτυρεῖται τῆς Ἑλλην. Προέβλεψε: «Ἡ ἕλπις καὶ ἡ ἀναμνηστικὴ ἐπιθυμία ἀποβλέπουν εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ δὲν εὐρίσκειται ἐν κινδύνῳ».

Πολλοὶ Γάλλοι καὶ Ἕλληνες ἐπίσημοι ἀπεύδουν εἰς τὴν πρεσβείαν καὶ ἐρωτοῦν τὸν πρεσβικόν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ζητοῦν τὴν ἀρήρησιν καὶ τῶν μικροτέρων πληροφοριῶν.

Συνεχῶς τοῦ κ. Βενιζέλου μᾶς εἶπε:

«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀποπειρά τῆς δολοφονίας εἶνε ἀποτέλεσμα πολιτικῆς συναμοσίας ἐξυφανθείσης ὑπὸ τῶν παδῶν τῶν πρώην βασιλέως Κωνσταντίνου. Ὁ Τσερέτης καὶ ὁ Κυριάκης εἶνε πρῶην ἀξιοματικὸν ἀποκαταθέντες τοῦ παλατιοῦ καθεστῶτος. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε ἀντικείμενον φροβῶν μίσητος, πράγμα τὸ ὁποῖον τὸν ἀνυποψίαστος περισσότερο, διότι κέπειν οἵτινες τὸν μισοῦν καὶ θέλουσιν ἐπὶ τὸν φροβῶν ὀφρῆσαν τυφλοὺς δολοφῶν ἐνὸς μονάρχου ὅστις τὴν ὄραν τοῦ κινδύνου ἀλλὰ καὶ τῆς δόξης, ὡδήγησε τὴν πατρίδα μας πρὸς τὴν ἀβυσσόν.»

«Ὁ κ. Βενιζέλος προσεβλήθη καθ' ἡν στιγμὴν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν σφάνην τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας, ἣτις διὰ τῶν ὄρων τῆς ἀποτέλεσε ἕδωδον ἐπινοήσεως τῆς πολιτικῆς του. Εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ ἐγένετο δεκτός ὡς ἐθνικὸς ἦθος, ἀλλ' ἡ ὄρα τῆς δικαίας ἀναμοιβῆς του θὰ βραδύνη μόνον, ἀφοῦ χάριτι θεῆς, θὰ εἴσῃ.»

Προσθέτομεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις ἐγνώριζεν ἔξ ἀνωμόμων ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων ἐλδοποιήσεων ὅτι ἀπῆλειτο ἡ ζωὴ του, οὐδέμιαν ἐδεικνε ταραχὴν ἢ φόβον. Ἐλήφθη ἀνάγκη νὰ ἐπιμελῆται πολλὰ διὰ νὰ λάβῃ τὰς στοιχειώδεις προφυλάξεις.

Ὁ Γεώργιος Κυριάκης, 23 ἐτῶν, ὑπολοχαγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Παρισίους τῆ 22 Ἰουλίου. Ἀσθενὸς κρῖσεως, λίαν ὠχρὸς ἦτο, ὡς μᾶς εἶπον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, μετῆς. Ἡ ζωὴ του ἦτο κινδυνώδης. Κατάγινε τὸν περισσότερο χρόνον εἰς μελέτην τῶν κλασικῶν μας, ἴδιον τοῦ Μολίρου, Ρακίνα καὶ Κορνήου. Κάθε ἀπῆγευμα ἐτέλετο τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Τσερέτη μετὰ τοῦ ὁποῖου διήγετο μίαν ὄραν εἰς τὸ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Κ^ΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐκ τοῦ Καθινοῦ «Φωτὸς» παραλαμβάνομεν τὴν κάτωθι περιγραφὴν τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, κατὰ μετὰ φρασιν ἀπὸ γαλλικῆς ἐφημερίδος.

Χθὲς βράδυ—γράφει ἡ «Ζουρνάλ» τῆς 13 τρ.—μῖα κλιμακία εἶχε πρὸ δεθῆ εἰς τὴν ταχείαν ὁκλήν Β. ἤτις ἀναγερθεῖ ἐκ τοῦ σταθμοῦ Ἀνών τῆ 9 35' διὰ Μοντιάνε καὶ Τεργεστίν. Ἡ κλιμακία προωρῖετο διὰ τὸν κ. Βενιζέλου, ὅστις, συνοδουόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλοπούου, τοῦ κ. Κορομηλά, πρέσβους ἐν Ρώμῃ καὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀκολουθοῦ του ἀνεχώρησε ἐκ Παρισίων, ἐπιπρόθερος εἰς Ἀθήνας.

Τὴν 8.30' ὁ κ. Βενιζέλος ἐφθασεν εἰς τὸν σταθμὸν Ἀνών, ἐπιβαίνων τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ κ. Ἀθῶ Ρωμάνου, πρεσβεῖτο ἐν Παρισίους, ὅστις ἐκδήθη νὰ παραμύσει τοῦ. Διὸ ἡ τρεῖς ἑλληνοὶ ἀγῆματα ἠκολούθησαν, φέροντα προσωπικότητα, Ἕλληνας πάντοτε, κυρίως μετ' αὐτῶν καὶ τέλος τοὺς ἀστυνομικοὺς ἐπιθεωρητάς, οἵτινες συνώδευον πανταχοῦ τὸν κ. Βενιζέλου ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Ὅλα τὰ ἡγήματα ἐσπῶντο εἰς τὸ προαίλιον.

Ὁ πρωθυπουργός, ἐπειδὴ εἶχε λάβει πρὸ ἡμερῶν ἀπειλητικὰς ἐπιστολάς καὶ προσειδοποιήσεις περὶ ἀποπειρας, ἐκ συμφορῶν μετὰ γαλλικῶν ἀρχῶν, εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐπιβῇ τῆς κλιμακίας πολλὸ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως διὰ τῆς ἀφίξεως τῶν ἐν ἀφίξει ἀποσκευῶν. Ἀντιπροσῶ, οὐδὲν ὠφρῆκε τοῦτο, καὶ μολονότι εἶχε τηρηθῆ μυστικόν, οἱ δολοφῶν ἀνεμῶν ἐκεῖ τὸν κ. Βενιζέλου διὰ νὰ τὸν φροβῶσιν.

Φροβῶν ἐνδραχίαν χροῦματος στακί, ὁ κ. Βενιζέλος κί τέρχεται πρῶτος τοῦ αὐτοκινήτου, ὁ κ. Ἀθῶ Ρωμάνος τὴν ἀκολουθεῖ ἐν βῆμα ὀπισθεν. Ὁ Πρωθυπουργός διερχοῖται τὴν θύραν ταχῶς διὰ τὴν μεταβῆ εἰς τὴν ἀποβάθρην. Δεξιὰ του εὐρῖσκονται οἱ μτ γοῦ κροῦ τοποθετεῖται αἱ ἀποσκευαί, ἀποσπῶν δὲ μικρὰ γράμματι μετ' αἵματι διὰ τὰ δάδια. Πλησίον τῆς ἐξόδου ἐνὸς βροῦκτον τριῶν τετραγωνικῶν μετῶν Κ.Α. ἢ ἀποσπῶν ἀντιμῶν.

Βενιζέλος φθίνει εἰς τὸ βροῦκτον τοῦτο, ἀστραταὶ λάμπουν καὶ πυροβολισμοὶ διευθύνονται κατ' αὐτὸν ἀπὸ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ ὀπισθεν. Τάχιστα ὁ κ. Βενιζέλος, ἴδων τὸν κίνδυνον χαμηλοῦναι καὶ σπῆται τρέχων πρὸς τὴν ἐξοδόν ἐκ τῆς αἰθούσης τῶν ἀποσκευῶν πρὸς τὴν ἀποβάθρην. Ἐκεῖ, εὐφροσύνῃ ὀπισθεν τὸν τοῦτον καὶ τὰ βλήματα δὲν δύνανται νὰ τὸν θίξουν.

Τὰ άτομα αἵνα τὸν συνώδευον ὀμοῦν ἀμέσως κατὰ τὸν δολοφῶν. Ὁ κ. Ρωμάνος κατ' εἰς ἀστυνομικῆς ἐπιθεωρητῆς, ἐντὸς δευτερολέπτου, διερχοῖται τῆς πύλας τῶν ἀποσκευῶν, ὀπισθεν τοῦ βροῦκτου, καὶ σὺ λαμβάνων ἐν ἀτομον κλονοδεσμένον, τὸ ὁποῖον πυροβολεῖ εἰς κατ' αὐτὸν ἀνεπιτυχῶς. Τὸ καπέλλον του αἵται κατὰ γῆς, οὐδέμιαν δὲ ἀντίσιν ἐφρῖε διὰ τὰ δόνησθ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα τοῦ σταθμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ, δύο ἐπιθεωρηταὶ τῆς ἀστυνομίας εἰς στρατιωτικῆς ἀσπῆ καὶ

ταξιδιῶται σὺλλαμβάνουν τὸν δευτερόν δολοφῶν, ὅστις ἐπίσης κλονοδεσμένος, εἶχε τοποθετηθῆ διὰ νὰ πυροβολήσῃ πρὸ τῶν γραφείων τῶν διωδίων. Οἱ ἀστυνομικοὶ κατέβαλον μεγάλας προσπάθειας ὅπως τὸν προφυλοῦσιν ἐκ τῆς μανίας τοῦ πλήθους, διεδῆθησαν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ Κέντ—Βέν, εἶχε τὸ πρόσωπον αἰμόφροτον. Ἀκολουθῶνς ὡδήγηθη εἰς τὸ Ὀιέλ—Ντιε ὅπου ἐπὶ ἐπιθεωρητῶν αἱ πληγαὶ καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Οἱ φίλοι τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπέδουν πρὸς αὐτόν, τὸν περιεκυκλῶν καὶ τὸν ἐρωτοῦν. Πανταί, Πῶς ἐκτραυματίσθη; Ὁ πρ. θυμοῦργος ἠρεμώτατος, ἀλιγὼν ὠχρὸς ψηλαφᾶται καὶ παρατηρεῖ ὅτι οὐδὰ ἡ σταγὼν αἵματος ἐξήλθεν.

«Δὲν ἔχω τίποτε», λέγει. Ἐν τούτοις ἀπαύεται κατὰ ἀν κτύπημα εἰς τὸν ἴμον καὶ εἰς τὸν κροῦνον. Παρὰ τὴν ἀρηρησίν του τὸν ἐξαπλῶνουν ἐπὶ τοῦ μπάρκου τῶν ἀποσκευῶν.

«Φίλοι μοι, λέγει μετ' ἡλικύτητα, ὁ ποθέτω ὅτι δὲν ἐτραυματίσθη ὄρα αἱ. Μικρὰ πράγματα. Ἄλλ' οἱ φίλοι του φροβῶνται καὶ ἑξαπλῶντες αὐτὸν ἐπὶ φροβῶν, τὸν μεταφέρουν εἰς τὸ αἰκονικόν του κ. Ρωμάνου, τὸ ὁποῖον τάχιστα διευθύνεται πρὸς τὸ νοσοκομεῖον τῆς ὁδοῦ Ζωρῆ Μπίε, ἐντὸς πλῆθος ἐπιθεωρητῶν τῶν κ. Βενιζέλου εὐσεβῶτατος.

Ὁ κ. Βενιζέλος κί τέρχεται πρῶτος τοῦ αὐτοκινήτου, ὁ κ. Ἀθῶ Ρωμάνος τὴν ἀκολουθεῖ ἐν βῆμα ὀπισθεν. Ὁ Πρωθυπουργός διερχοῖται τὴν θύραν ταχῶς διὰ τὴν μεταβῆ εἰς τὴν ἀποβάθρην. Δεξιὰ του εὐρῖσκονται οἱ μτ γοῦ κροῦ τοποθετεῖται αἱ ἀποσκευαί, ἀποσπῶν δὲ μικρὰ γράμματι μετ' αἵματι διὰ τὰ δάδια. Πλησίον τῆς ἐξόδου ἐνὸς βροῦκτον τριῶν τετραγωνικῶν μετῶν Κ.Α. ἢ ἀποσπῶν ἀντιμῶν.

Βενιζέλος φθίνει εἰς τὸ βροῦκτον τοῦτο, ἀστραταὶ λάμπουν καὶ πυροβολισμοὶ διευθύνονται κατ' αὐτὸν ἀπὸ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ ὀπισθεν. Τάχιστα ὁ κ. Βενιζέλος, ἴδων τὸν κίνδυνον χαμηλοῦναι καὶ σπῆται τρέχων πρὸς τὴν ἐξοδόν ἐκ τῆς αἰθούσης τῶν ἀποσκευῶν πρὸς τὴν ἀποβάθρην. Ἐκεῖ, εὐφροσύνῃ ὀπισθεν τὸν τοῦτον καὶ τὰ βλήματα δὲν δύνανται νὰ τὸν θίξουν.

Τὰ άτομα αἵνα τὸν συνώδευον ὀμοῦν ἀμέσως κατὰ τὸν δολοφῶν. Ὁ κ. Ρωμάνος κατ' εἰς ἀστυνομικῆς ἐπιθεωρητῆς, ἐντὸς δευτερολέπτου, διερχοῖται τῆς πύλας τῶν ἀποσκευῶν, ὀπισθεν τοῦ βροῦκτου, καὶ σὺ λαμβάνων ἐν ἀτομον κλονοδεσμένον, τὸ ὁποῖον πυροβολεῖ εἰς κατ' αὐτὸν ἀνεπιτυχῶς. Τὸ καπέλλον του αἵται κατὰ γῆς, οὐδέμιαν δὲ ἀντίσιν ἐφρῖε διὰ τὰ δόνησθ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα τοῦ σταθμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ, δύο ἐπιθεωρηταὶ τῆς ἀστυνομίας εἰς στρατιωτικῆς ἀσπῆ καὶ

ταξιδιῶται σὺλλαμβάνουν τὸν δευτερόν δολοφῶν, ὅστις ἐπίσης κλονοδεσμένος, εἶχε τοποθετηθῆ διὰ νὰ πυροβολήσῃ πρὸ τῶν γραφείων τῶν διωδίων. Οἱ ἀστυνομικοὶ κατέβαλον μεγάλας προσπάθειας ὅπως τὸν προφυλοῦσιν ἐκ τῆς μανίας τοῦ πλήθους, διεδῆθησαν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ Κέντ—Βέν, εἶχε τὸ πρόσωπον αἰμόφροτον. Ἀκολουθῶνς ὡδήγηθη εἰς τὸ Ὀιέλ—Ντιε ὅπου ἐπὶ ἐπιθεωρητῶν αἱ πληγαὶ καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Οἱ φίλοι τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπέδουν πρὸς αὐτόν, τὸν περιεκυκλῶν καὶ τὸν ἐρωτοῦν. Πανταί, Πῶς ἐκτραυματίσθη; Ὁ πρ. θυμοῦργος ἠρεμ

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Εκ της παρισίνης Εφημ. των Συντηρήσεων μεταφράσαντες καταχωρήσαντες περιγραφή των κατ' αυτήν υπογραφήν της Τουρκικής Συνθήκης εν Σέρβο.

Μετά τας Βερσαλλίας, τον Αύγουστο, την Νιζνί, ιδού αί Σέρβοι ήδη δέχονται την επίσημην των πληρεξουσίων της Εδρώτης. Επρόκειτο περί της υπογραφής της Τουρκικής συνθήκης. Αλλ' ήδη έχει τοιούτο τοιούτη τελετή. Έχουν ως περιβάλλον την λαμπρότητα μεγάλου τινός περιβαλλομένου υπό άνα μνήσεων ένδοξων, ή χροσινή (29)10 Αύγ.) ήξειλθη έντός κοινής αιθούσης έργοστασίου άγχειολογικής.

Εφανταζότο τις μεγαλειότητα ποιμήν δια την όδοχνη των αντιπροσώπων χώρας ήτις είναι άληθές υπέρβε μεγάλη αίκοκρατορία.

Προσελθόντες άλλων πρότερον ό στρατηγός Χαμδή πασάς, ό Τσεουφί πασάς και ό Ρεσσίτ Άλή βέης όπησαν να διακοινοσούν την μεγαλοχολίαν των εις παράλευρόν τινά στούν άναμίνοντες την ένασθίν της ουνελεύσεως ένώπιον της όποιας ήδη παρουσιάζοντο. Καί, ίσως, πρό των πινάκων της Συρίας, της Ρόδου, της Πελοπίου, της Μ. Ασίας άνω κατά μήκος των τούχων προέβαλλον τον πομπάιόν αλλοθιν αυτών, άνεκαλον παρ' αυτούς τον χρόνον ότι ή Όθωμανική ήξουσία έξετελετο έφ' όλην την Ανατολήν.

Εν τείη τη τετάρτη ώρα οι αντιπρόσωποι της Τουρκίας εισάγονται και λαμβάνουσι θέσιν παρά την μεγάλην Τράπλαν, όπου παρκαθίζονται περί τον κ. Μιλλεράν ό Σιρ Γεωργί. Γκράχαμ (Sir George Graham), ό κόμης Βονίν Λονγάρ, (Bonin Longare), ό πρόχψ Γκίκας, ό κ. Βενιζέλος και οι διάφοροι αντιπρόσωποι των συμμαχών χωρών.

Αμ' ός ό κ. Μιλλεράν διεβεβαίωσεν ότι τό κείμενον όπερ θα υπεβάλειτο πρός υπογραφήν υπό των Όθωμανών πληρεξουσίων εινε όμοίο μορφον πρός τό έπιδοθέν προηγουμένως εις αυτούς, ό Χαμδή πασάς έγειρεται και, προηγουμένου του κ. Δέ Φουκίερ, υπάγει να υπογράψη την συνθήκην. Αιτός τε και οι συνάδελφοι του άναστέρονται άνευ κομπαισμού και άνευ άμνηστίας αλλά μετά μοιρολατρίας ούχι άνευ τινός μεγαλοπρεπείας.

Επειτα μετά τούτο ή παρέλασις των διαφόρων αντιπροσώπων. Τη 4.30 μ. έτελεσσαν όλα. Η είσθιν μετά της Τουρκίας ύπεγράφη.

Μικρόν έδωσαν όμως να αναβλήθι άκόμη ή τούση επίσημος άποκαταστασία αυτή ειρήνη. Μόλις ελκεν έφορατοσθή ή Έλληνοϊταλική διένεξις κί νέα ήγειρόντο διασχεδία. Η Γουιγγουλιανία προέβαλε τον Ισχυισμόν δέν ήδύνατο να ύποσφίρη τας παρομαρτούσας ύποχρέωσεις εις τας τουρκικάς χώρας τας όποιας ελεχέταί από 1913 θεωρούσα αυτάρ πολι βαρθείας. Η Κεϊζάρ ήτο δυσπρεστυμημένη εκ της τροπής των εν Συρία συμβεβηκότων και ήροίετη την προχωρήσιν α'τής τη τελευταία στιγμή.

Ενεκα της διαφανείας τούτης μεταξύ των Συμμάχων ό Χαμδή πασάς κενότσησιν γνωστών την πρωτιαν ότι δέν ήδύνατο υπό τούταύτας περιστάσεις να υπογράψη την Συνθήκην. (Ο κ. Καμμερ, όποιδιευθυντής του ύπουργείου των έξωτερικών, άπεσάτη πορ' αυτάρ ίνα τον πειση να υπογράψη. Αί πρώται προτροπαί του ήδυνήθησαν να θριαμβεύσασιν των τελευταίων ένστάσεων και τη 1 μ. μ. μόνον έδωχ την βεβαίωσιν ότι θα μετεβαίον εις Σέρβος μετά μεσημβρίαν.

Ταυτοχρόνως μετά της συνθήκης διάφοροι διπλωματικά πράξιες έτέθησαν πρός υπογραφήν υπό των πληρεξουσίων. Ειναι δέ α'ται:

- 1ον) Η Έταλοελληνική συμφωνία περί Δωδεκανήσου. 2ον) Η συνθήκη δι' ής αί Δυνάμεις άφίνουσιν εις την Ελλάδα τό βουλγαρικόν μέρος της Θριάκις. 3ον) Η συνθήκη ύφ' ής προστατεύονται αί μεονίτιπες εις τας από της Τουρκίας άποσπασθείσας χώρας. 4ον) Η σύμβασις μεταξύ Άγγλίας, και Γαλλίας και Ίταλίας ή καθορίζουσι τας ζώνας της οικονομικής έπιτροπής της Γαλλίας και της Ίταλίας επί του Όθωμανικού έδάφους εν Μ. Ασία.

ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΙΑ ΚΑΙ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ

Πριν ή παραγγείλτε τας Μουρουνελιάσας ζήησάτε τιμάς παρά των εν Λέρνακι κ. κ. Στ. Τσαοκίδου και Μ. Μιχαηλίδου, ε'τινες ειναι γενικαί αντιπρόσωποι δια την Κύπρον υπό περιφήμου έργοστασίου AYRTON SAUNDERS & Co. Lto. LIVERPOOL. Τιμαί άσυναγωνίστου. Πιότης ά ριστη. (6-3)

ΤΟ Ζήτημα της Ρόδου

ΕΝΑΙ ΙΝΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Παραδόχον εν τας γύμνα; και έντυπώσεις διαπρεπούς εν Γαλλία δημοσιολόγου του κ. Auguste Ciancin δημοσιονόμου εν κυρία άρρώθ της έγκοίτου παρισίνης. Εφημερίδος των Συντηρήσεων υπό την έν έπιμεταλίδι έπιγραφήν, έχαντι ως έ εξής:

Μετά πολλάς άναβολάς ή συνθήκη ειρήνης μετά της Τουρκίας έμελλε να υπογράψι άσινον (25)7 Αύγουστού εν Σέρβος. Δέν ειναι όμως βέβαιον αν θα γίνη τούτο. Η άφριβία άπόφασις ή γενομένη υπό του ύπουργείου Τζολιέτη όπως μη έφασιμύση την γενομένην σύμβασιν πέρουσι μεταξύ των κ. κ. Νιτι και Βενιζέλου περί της Δωδεκανήσου και της Ρόδου άναγκάζει την Έλληνικήν κυβέρνησιν να διαπραγματευθί εκ νέου πριν υπογράψη την Τουρκικήν Συνθήκην. Τούτην αχτη άπομένει την άποδεδειγμένην και την Ρόδον εις την Ίταλιαν συμφωνίαν άρθεψ της εν Λονδίνω συνθήκης τού Απριλίου 1915. Ελλείψει ιδιαίτερων διαρρυθμίσεων μεταξύ Ίταλίας και Ελλάδος ή παραχώρησις θα ήτο όριστική. Αλλά, δέν ήτο άπόλος τερματισμός, άπό πάσαι αι νήσοι α'ται ειναι άποκλειστικώς Έλληνική, από 2000 έτών κατοικουόμεναι υπό καθαρώς έλληνικής φυλής, και άξιοπομένης της Ρόδου, ε'χον παραμείνει άδικοι από πάσης μουσουλμανικής έπιβράσεως. Επ'ί πλέον, κατά την κατάληψιν της Ρόδου υπό των Ίταλικών στρατευμάτων κατ' Απρίλιον του 1912, ό στρατηγός Α. Αμείο, όστις διήκει αυτάρ, ελεχε δηλώσει—πρός την Δημογεροντίαν της Νήσου ότι ή κατοχή αχτη ήτο μόνον προσωρινή και μετά τό πέρας του Ίταλοτουρκικού πολέμου ή Δωδεκανήσος και ή Ρόδος ού μόνον θα έλευοντο υπό της Ίταλίας αλλά και ήλευθερούντο από της τουρκικής κυριαρχίας. Σας λέγω ταυτα, έπειν, ως στρατιώτης και χριστιανός, και παρακαλώ ύμας να θεωρήσθε τούς λόγους μου ως λόγους του Έδαγγελίου.

Ειναι γνωστών ότι ή επίσημος α'τή ύπόσχεσις δέν ήτηρήθη. Δια της συνθήκης της Λωζάνης, ήτις έτερμάτισε τον Ίταλοτουρκικόν πόλεμον, ή Ίταλία ύπόσχετο ν' άποδώση τας νήσους εις την Τουρκίαν, άμ' ός τας Τουρκικά στρατεύματα ήθελον έκκενωσιν την Λιβύην. Δέν ήτήρησεν όμως και τον λόγον ταυτον, ως δέν ήτήρησε και τον άλλον. Υπό τό πρόσχημα ότι οι ύθαγενείς της Κυρηναϊκής και της Τριπολιτικής ήγεινόντο έτι κατ' α'τις, ήγηνήθη δέ έκκενώσθη τας νήσους. Εφημερίδες της Ρώμης, έγραφον τότε ότι θα ήτοι δύναντο να διαρρυθμισθώσι τα πράγματα ότως ώστε να υπάρχουσι πάντοτε εν Λιβύη Τρβακοί τινες και να μη ύποχρεωθί ποτέ να ήτελειώσιν τό σχετικόν άρθρον της Συνθήκης της Λωζάνης ως πρός την άπόδοσιν. Ο πόλεμος της Λιβύης, εν δέ κ. Τζολιέτη ελεχε διακηρύξει ως άπλόον περίπατον στρατιωτικήν, έστοιχίσε τούση άκριβώς, διήρκεσε τούση μακρόν χρόνον και έπρ'έξηνσε τούση πικράς άπογοητεύσεως ώστε ή κυβέρνησις ήγεινέτο όπως πράξη την γενικήν ύποσχεσιν άποσφάξουσα εις των λαών ως άντάλλαγμα την εκάστην της Ρόδου. Μοναδική κατάκτησις! Κατ' Απρίλιον του 1912, εις την μάχην της Νιζνί, αί Ρόδοι ε'χον ύποδεχθί τον στρατηγόν Άμείο ως έλευθερωτήν από του μουσουλμανικού ζυγού, ώδήγησαν τα στρατεύματά του, μετέβησαν τό πολεμικόν όλικόν, και έλαβον μέρος εις την μάχην.

Η πολυτιμος α'τη συνδρομή άντιμετρήθη δια δισωμόν. Αί διαβλήσεις ύπέρ της Ελλάδος κατεσάθησαν δι' υπερτάτης βλας και τό αμικ έρρασε μετρίαν των βαρβάρων του καθ'εστρικού ναού της Ρόδου.

Εφανέτο ότι εν ύπουργείον θα ήγηνόθη εις ένώπιον του ζένουσι πατριωτισμού των Δωδεκανησίων ή Ίταλία ούδέν ελεχε συμφόνον να διατηρήσιν κυριαρχίαν προσωρινήν να τη παρέχθι περισσότερας ένσχυλεις ή ύπερλείας. Δια τούτο δ κ. Τζιτόν, ε'τε έγένετο άρχηγός της Ίταλικής αντιπροσωπείας παρ' τη Συνδιακήψι της ειρήνης μετά την πτώσιν των κ. κ. Όρλάνδο και Σοντινο, σ'ηψε μετά του κ. Βενιζέλου συμφωνίαν, ήτις καθώριζε την Έλληνικήν ζώνην εν Μ. Ασία εις τίντρον του Μαιάνδρου, όριζε τα άλβανικά σύνορα, απέδιδε την Δωδεκανήσον εις την Ελλάδα και ύποσχέτο εις α'την την Ρόδον εν περιπτώσει κατ' ήν στιγμήν ή Άγγλία έξετελει τό σχεδόν της και παραχώρησιν την Κύπρον εις την Ελλάδα. Ητο α'την έντιμος και δίκαια συμφωνία. Αυστηρώς δ κ. Τζολιέτη, έπανελθών εις την έξουσίαν δια της ύποστηρίξει

Κατ' έπισήμους πληροφορίας ό Ίωάννης Δραγουμής μετά τό πρό γευμα την Παρασκευήν μετρή εις την έπαυλιν του εν Κηφισίω Βραδείρον πληροφορηθείς περί της δολοφονικής άποπειρας, έσπευσε δι' άποκωνήτου να κατέβη εις Αθήνας. Πλησίον της Έδρας του Σώματος Α. σφαλείας ήναγκάσθη να σταματήσιν ίνα μη συγκρούσθι πρός άλλα αυτοκίνητα. Περίοδος του Σώματος Α. σφαλείας άντιληφθείσα τον Δραγουμην, παρεκάλεσεν αυτόν να κατέβη και παραμείνι, μέχρι νεωτέρων όδηγίων. Ελδοσολήθη όμως περί της συλληψεως του ή Αναβλήσας. Διοίκησις, ήτις άπήνησεν ότι έδει να σταλή εις τό Φρουραρχείον. Ανεσθί τότε ή μεταφορά του εις ένα λοκόν και τινας άνδρας.

Από της στιγμής α'της άρχεται ή μυθολογία, ό Δραγουμής άπελειρήθη δέν να διαφύγη και έξήγαγε μάλιστα και θουράσιον πιστόλιον Σμιθ—σοσι ήτο ό Ί. Δραγουμής εκ της συντροπίας του Γάλαρη—και οι στρατιώται έρεκένουσαν τα όπλα των κατ' αυτόν.

Κατ' άλλην πληροφορίαν, προσεγγίκουσαν εις την αθήειαν, οι άνδρες του όργανου σφαλείας, ούτινες ήσαν κατηγορησάμενοι ένεκα τραυματισμού ένός των συντρόφων των, έξηγήθησαν έννεκα βιασθήτος της γλώσσης του Ί. Δραγουμής και έκαυρόβησαν κατ' έλλογισιν αυτόν.

Κατ' άνακοίνωσιν της ήμοθίας στρατιωτικής ύπηρεσίας, ό Ί. Δραγουμής την 4 μ. η. της Παρασκευής άνήγγηκε την όδον Κηφισίας, τ'ηρη τοις στρατιώταις του πεζικού. Αξιοματικό στρατιώται και πολιταί άναγνωσαντες αυτόν έξήρησαν να τον συλλάβουσι και έπειδή ήρηνήθη να τον άκολουθήσιν τον έκφυρόβησαν. Ο Ί. Δραγουμής έφερε 12 σφαίρας και άντιπόθησιν. μετρηθή εις τι μαγαζέον όπου την όην άπογευματινήν έξέπνευσεν.

Μία προκίπεται εκ πεισών των διαδόσεων αθήειν ότι ό Ί. Δραγουμής συνελήφθη και έροσθη εις χείρας των τάγματος της σφαλείας υπό τον Κοπήτη Τεγματάρχην Γύσαρην. Ε'ν ύπέρθε πράγματι συνωμοσία και προμελέτη της δολοφονίας του κ. Βενιζέλου, ό Δραγουμής δέν θα έπράξετο τούση άφύλακτος δέν θα κατήρχετο εις Αθήνας έως άναπότος επί κοινού α'τοκινήτου και δέν θα διήρχετο πρό της Έδρας του Σώματος Α.σφαλείας, τού όποιου προτίσταται, ως γνωστών, ό πολύ γνωστός Γύσαρης, ταγματάρχης

των έθνομιστών, άντέδρασε κατά των διατεταμένων επ' α ρ α τ ή σ ε ω ν του ύπουργείου Νιτι. Δέν έπα νέλαβε τας διαπραγματεύσεις μετά της Γουιγγουλιανίας και διέρρηξε την συνομιλοηθείσαν συμφωνίαν μετά του κ. Βενιζέλου. Έλαβεν ως πρόβασιν την εκκατάλειψιν, ήν ελεχε πρό μικρόν χρόνον των Ίταλικών αξιώσεων επί της Αβρατίας. Αλλ' όστε ή Ελλάδα ούτε αι άλλαι Δυνάμεις έχουσι τε ως πρός την εκκατάλειψιν ταύτην και τό ύπουργείον της Ρώμης ούδαμώ σπρηλάσει όπως πληρωθί α'τη έδενδνήσεται.

Δέν βλεποιν αλλήθως ε'τι δύνανται ή Ίταλία να κερδίση κρατούσα την Ρόδον δια της Ισχύος. Δέν έπιμένει πλέον, φαίνεται, επί της προσαρκήσεως της Δωδεκανήσου ήτις άποτελείται εξ άγόνων βράχων κατοικουμένων προπάντων υπό πογγαλιέων. Η Ρόδος όμως με τό ένδοξον όνομα, με τας άρχαία μνημεία α'της, τη φαίνεται καλή θέα παρ' διασφύλαξιν. Ειναι αξιοθρήνητος ή πλάγη α'την, προσερχόμενη εκ του Ιμπεριαλιστικού άκόμη πνεύματος, δημιουργηθείσας υπό της φρενέλας προπαγάνδας των κ. κ. Βοζέλλο, Όρλάνδο και Σοντινο. Οι Ρόδοι ειναι πατριώται Έλληνες βίαν δραστήριοι. Θα καταστήσουσι τον βίον άρόρητον εις τας Ιταλικάς αρχάς. Ίνα καταναγκάσωσι αυτάρ, θα δείξουν διατηρησάμεν εν τη νήσω Ισχυράν φρουράν και να προσφύξουσι εις χεμτικά μεθόδους. Στρατιωτικά σπενοχωρία, μεγάλαι δαπάναι και ή δυσάρεσκεια εις όλην την Ελλάδα θα ειναι δια την Ίταλιαν τα βέβαια άποτελέσματα της διαρρήξεως της συμφωνίας. Ος πρός τας ύπερλήψεις ειναι ταυτα πρόβλημα κα. Βάσις ναυτική. Αλλά τί θα δέξθι ή ναυτική όσις αν ή Ίταλία δέν ειναι κερτα εις τας θαλάσσις; Όποια δέν άντιπάρει εν τη Τζολιέτικη πολιτική; Ο κ. Τζολιέτη άφίνει τον Αύλανα, εν όλη ή Ίταλία θεωρείται ως κλειδα της μεσογρηνής. Αδριατικής και ούδεμεία άλλη δύναμις ήμροσβίττει α'την, και άξιοι να κρατήσιν την Ρόδον έριστικώς παρά την επίσημον σύμβασιν. Ειναι δυσεξήγητον τούτο αν μη προηγουμένον νέαν πολιτικήν της όποιας τα σχέδια δέν φαίνονται άκόμη σαφώς.

Ο κ. Βενιζέλος έσπερις και άλλος γνωρίζων την μεγάλην αξίαν του τόσον άγρίως δολοφονηθέντος νέου πολιτικού άνδρος έσπευσε να εκφρασθί τα συλληπτήριά του πρός τον δυστυχή πατέρα του κ. Στεφ. Δραγουμην.

ΤΟ ΘΑΥΕΡΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.

«Μεανόσω μετ' της πλέον ύδυνούρας συγκεντρωσάτω δύστυχημα τό ούπείον σ'ας πλότης και σ'ας παρακαλώ, καθώς και τ'ην οικιογενήσιν σας, να διαχθήσθι την έκφρασιν της διαθέσεως μου συμπαθείας.

Δέν δύναμαι να λησιμονήσω τας ύπερλόγους ύπηρεσίας της όποιας ό υιός σας προσέφερα εν από της νεότητός του πρός την πατρίδα. Έστρεφον άνέκαθεν την έλπίδι ότι εν τώ μέλλοντι θα ήδύνατο να πράσξη και μάλλον έπιφανείς ε'σέσει.

Ο φρικώδης θάνατός του με θυβίξει εις λύπην.

E. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Οι α'ταίμοι δημοσιεύουσι περίληψιν της συμφωνίας εις την όποιαν κατέληξαν εν Λονδίνω ή υπό τον Λόρδον Μίλερ άπεστολή και ή υπό τον Ζαχουλά Πασιόν Αιγυπτιακή άποστολή δια της όποιας ή Βρετανία άναγνωρίζει την ανεξαρτησίαν της Αιγύπτου και ήγγυται την άκραίον όσην αυτάρ εναντιον έξωτερικής έπιβίσεως. Η Αιγυπτιος άναγνωρίζει την προνομίαν όσιν της Βρετανίας εν τη κοιλάδι του Νίλου και δέχεται όμως εν περιπτώσει πολέμου παρ'εξ της Βρετανίας πάσαν εύκολήν έπιβοήθειαν μέσφ Αιγυπτιακού έδάφους.

Η Βρετανία θα διατηρή φρουράν εν τη ζώνη της θάλασσας με θέσιν την Καντράν. Η Αιγυπτιος άναγκάζον έλεγγον επί των έξωτερικών σχέσεων όνδ τον όρισμόν μη σ'υκτάται σ'υθηκάς άντιοιθιμάς πρός την Βρετανίαν πολιτικήν και θα έχη τό δικαίωμα να έχη εν τώ έξωτερικώ όλιου διπλωματικούς αντιπροσώπους. Αί διπλωματικές κινήσεις ήτοι δέ Βρετανία Πράκτωρ άλλοι και άλλες έπιπραξίσεις τ'ησιν εις τας άποσπασθείσας τ'ησιν τας ύπερλόγους καταρτιάζουσι τ'ησιν ύπερλόγους διασκαγήν τ'ησιν ύπερλόγους ύπερλόγους, έτερος έπ' άλλος θα έπιβίβησιν εν την θλίγουσαν του: έννεκα όμως τ'ησιν δύναται να γρησθί και άλλως υπό της άποσπασθείσας Κυβερνήσεως.

Τα δικαιώματα των Βρετανών ύπερλόγων θα περιφρουρηθώσι και ύπερλόγους άπολύομενοι ή έπιδοκωνές να άποσπασθώσι θα άποσπασθώσι έλευθερώς. Όλοι οι Βρετανοί ύπερλόγους ούτινες ήθελον σ'υμμετέχειν εις καί οι εν τώ μέλλοντι διορισθέντες θα ώσιν ύπευθυνοι πρός τούς οικίους τ'ησιν ταγματάρχας.

Η τελική συμφωνία ήτις θα άνταλλάγη μεταξύ των αντιπροσώπων των δύο Κυβερνήσεων θα ύπερβήσθι εις την Άγγλικήν και Αιγυπτιακήν βουλήν και θιανών ή τελευταία να κληθί να ύπρησι όργανο έν νομόν περιβαλλόμενα την έναν συμφωνίαν και κανονίζουσα τό μέλλον σύνταγμα τ'ησιν ύποχρώσεις των ύπουργών πρός τό π'εβίον.

Αί λεπτομέρειαι θα κανονισθώσι εν συνθήκη σ'υμφωνίας ήτις θα σ'υναφθί άσ' ός ή Αιγυπτιακή άποστολή εκθέσει ότι ή κοινή εν Αιγύπτω γ'ωμη έννοείται συμφωνίαν επί τούταύτας βάσεως. (Ρίουτρε)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φειδόμενοι του έλλογού χρόνου της έφημερίδος ταύτης και της διαθέσεως των ήμετέρων άναγνωστών άποφεγομεν την άναδημοσίωσιν γελοίου εκάστοτε ειδήσεων περί συνωμοσίας και συνενόχων των δύο δολοφόνων κατ' άσ' το κ. Βενιζέλου.

Ανάγκη ν' άναμεινωμεν τας περιστασιας των εν Παρισίω άναρχίσεων και ένόπιον του Κανονιστικού έννομιον εν Παρισίω ίνα μάθωμεν αλλήθεν τίνα περί των πραγματικών έλασθηρίων άνω γ'γαγον αυτάρ εις την έλληνηματιχήν και άντενδοκήν αλληθώς άπέπεσαν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΥΠΡ: ΦΥΛΑΚΟΣ.

Ο κ. Βενιζέλος έσπερις και άλλος γνωρίζων την μεγάλην αξίαν του τόσον άγρίως δολοφονηθέντος νέου πολιτικού άνδρος έσπευσε να εκφρασθί τα συλληπτήριά του πρός τον δυστυχή πατέρα του κ. Στεφ. Δραγουμην.

ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΓΜΑΤΕΩΣ

Εν έκτάκτω παραρτήματι της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως όπ' αριθμ. 1441 και ήμερομ. 12)25 Αύγουστού 1920 έδημοσιεύθη ό παρά της Α. Μ. του Βασιλέως Γεωργίου Ε' διορισμός χρονολογόμενος από 18)31 π. Ίουλιου, ως Αρμωστού εν Κύπρω τού τ'εως Αρχιτεγματος κ. Μάλκομ Στήβενσον G. M. C.

Επειτα μετ' αυτάρ ή έπομένη προκήρυξις.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΜΑΛΚΟΛΜ ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ Μ. Αρμωστής. Επειδή δια Β. Διατάγματος φέροντος Ιδιοχρονον την βασιλικήν ύπογραφήν και την σφραγήν, χρονολογούμενου δέ από της 31ης Ίουλίου 1920 ή Α. Μ. ό Βασιλεύς ένησοσθήθη να διορίση με, τον Μάλκομ Στήβενσον, Έταίρον του διαπρεπεσμένου Τάγματος Άγ. Μιχαήλ και Γεωργίου, Μ. Αρμωστήν και Γενικόν Αρχιγόν έντός και κατ' άσασαν την νήσον Κύπρου, και έπιπλέον διατάσσουσι πάντας τούς Στρατιωτικούς και Πολιτικούς λειτουργούς της Α. Μεγαλειότητος και τούς άλλους κατοίκους της Νήσου, ίνα λάβουσι τούτου γνώσιν δένοντες και συνεπώς σ'υμμετέχουσι πρόθυμον την ύπακοήν αυτών:

Νύν, όθεν, Έγώ, Μάλκομ Στήβενσον προκηρύττω όδε καί ποιή γνωστών εις πάντας τούς κατοίκους της Κύπρου ότι, όδον τον νενομισμένον όρκον, άνέλαβον σ'ημερον τα καθήκοντα του ερμημένου έδάφματος Μ. Αρμωστού και Γενικού Αρχιγού εν άντέλογοι όδε πάντας τούς λειτουργούς και τούς άλλους κατοίκους της Νήσου ταύτης ίνα λάβουσι γνώσιν τούτου και σ'υμμεροφωθώσι πρός ταυτα.

Εξεδόθη εν Τρωάδι τη 25η Αύγουστου 1920.

Ο ΘΕΙΟΣ ΣΥΖΩΓΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Εν τώ αυτώ παραρτήματι δημοσιεύεται ότι ή Α. Ε. ό Αρμωστής ένησοσθήθη να διορίση τον κ. Ι. Κ. Α. Φένν, Γεν. Διευθ. του Κτηματολογίου, ίνα ειναι Αρχιτεγματος της Κυβερνήσεως. Χρονολογείται, από της 12)25 Αύγουστου 1920.

Ο αυτός διορίζεται όδωμα και μέλος του Έκτελεστικού Συμβουλίου της Νήσου.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΖΗΤΗΜΑ

Κατ' αυτάρ, συνθήσας, συντάσσεται ό προνομιολογός του προσηγορού οικονομικού ότους υπό της Κυβερνήσεως και κατ' Οκτώβριον ή Νοέμβριον άποστέλλεται εις Λονδίον πρός έπιβουρίαν.

Νομίζομεν ότι ειναι καιρός οι εν Κύπρω ύθαγενείς αντιπρόσωποι Έλληνες και Μωαμεθανοί να προβάσιν εις διαβήματα παρ' τη κυβερνήσει όπως προνοήσθι α'την εν τώ προνομιολογίω περί α'θήσεως της χορηγίας εις την άνη. Επαπιδουσιν τούταύτης ώστε να καταβήσιν αι σχολικά δαπάναι εξ ήμισείας μεταξύ των κοινότητων και α'της.

Αί καινήτερες έδιδασκαλας γ'ησιν τούς πρός τό πολέμου μισθούς των διδασκάλων και ένιαχ ή μάλιστα ή περιεδιδασκαλίσθησιν ούτοι, ενή ή κυβερνητική χορηγία και έλάχιστον μόνον ηξήθη, ούδε πρόπει να έξαρτάται ή οικονομική θέσις των διδασκάλων από των προσηγομένων έπιδομάτων της Κυβερνήσεως.

Τό εκπαιδευτικόν ζήτημα πρόπει να τεθί ένώπιον της κυβερνήσεως υπό της έπλουστάτης οικονομικής μορφής του, ίνα θεραπευθί ή μάλιστα κατεπείγουσα οικονομική βελτίωσις του διδασκτικού προσωπικού.

Η μήτηρ δύσκορος κατ' όλην την ήμεραν και έξηκολούθησε την έπομένην, όποτε τό ήμετερον άπόσπασμα, άναστρέψιν κορηάν άντεπιδουσιν άπόσπασμα εν έξ'όδον προσηγομένη εις αυτόν σημαντικής άπολείας.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Κατ' αυτάρ έγένετο πολύ αίσθητή ή ανεπάρκεια του άρτου εν τη ήμετέρα πόλει και ό παρασκευασόμενος τοιοστος έπιούθη ήμέρις ένός σελίνου την όκάν.

Από άριον τας από των κυβερνητικών άποθηκών έποδιδόμενα άρτοποιεία θα παρασκευάζουσι άρτον μικτόν 75 μέρη σιταλεύρου και 25 κριθαλεύρου πρός 4 γρ. την όκάν.

Ε'ν δέν έφαρμασθί ή δια δελτίων διανομή άρτου από των άρτοποιείων άλλως θα έπαναλαμβάνονται αι καί τούτα άταξία και άναστατώσεις. Τό μέτρον της διανομής ε'δησθη άρτου ειναι έριστον και άν ήγηται τούτο δια δελτίων θα ειναι ε'υεργετικόν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΥΠΡ: ΦΥΛΑΚΟΣ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ο Αμερικανός Προξενικός Πράκτωρ ποιεί γνωστών ότι όσοι Κύπριοι έπιθυμούσι να άπέλθουσι εις Αμερικην ήπειρον να έπιπέκονται την Αγγυπτον και να έπιθεωρήσι τα διαβητήρια των παρ' τη Αμερικανή προξενίω εν Καίρω.

Δέν εινε επάναγιες δια τούς εις Αμερικην άναχωρούμενους Κυπρίους να έπισκέπτονται τό Αμερικανικόν Προξενικό. Πρακτορείον εν Σκουριωσίειη.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΥ της η. έρζομάδος πανέκαψαν εν Γαλλία ό καθήγητής των Έλλήνων παρ' τη Παγκοσμή κ. Κ. Ν. Καζέμκοτας μετά της άξιου, κ'ηρας του Ο. κ. Γ. Σαρβίτης καθήγητης των Φοιτών εν τη Παγκοσμή διατρίβει εν Παρισίαις πρός αιδίαν εν τη έπιστήμη του μελέτας και παρακολούθησας την διασκακίαν των εκπαιδευτικών μαθημάτων εν τώ εν Παρισίαις Λυκείω και Αδασκαλείω Κομήν μετ' αυτου συμπληρωματικήν συλλογήν όργάνων και οσσεοποιών φυσικής και χημείας δια τ'εργαστήριον του Η. Τριμπαζίου.

Ο κ. Σουλ. Α. Μιχαηλίδης έπισυνέθεσε του έμπερικού οίκου Α. Μιχαηλίδου και Τριε έπισκεφθείς διάφορους χώρας της Έσπερίας χάριν ύποθέσεως του καταστήματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΜΕΣΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Γίνεται γνωστών πρός τό Παγκύπριον Έλληνοικόν Κοινόν ότι ή έναρξις των μέν έγγραφών, της άνεξέτασεως και των ε'ιστηρίων και κατακακτηρίων ζήτησων εις τό Παγκύπριον Γυμνάσιον, τό Η. Διδασκαλίκιον και εις τό Διδασκαλίκιον των Οηλέων γενήσεται τη 2α του προσέχους Σεπτεμβρίου (ε.π.) των δε μαθημάτων τη 16η του αυτου μηνός. Ούδεξις ή ούδεμεία γενήσεται δεκτικώς εις άνεξέτασιν ή κατακακτηρίων ή ε'ιστηρίων ζήτησων πέρα της ήμερομηνίας ταύτης, δέν μη δικαιολογηθή άπορρώτως την βραδύτητα, αλλά και δεκτικώς γενόμενος θα θεωρηται ως άπό: από της ήμερας της έναρξεως των μαθημάτων.

ΚΑΤΩΤΕΡΑ ΠΑΙΔΕΙΑ

Αί έγγραφαί, αι άνεξέτασεις, αι ε'ιστηρίαι και αι κατακακτηρίαι ζήτησεις εις τας Έλλήν. Εκπαιδευτήρια της Κατωτέρας Παιδείας, ήτοι τα Νηπιαγωγεία, τας Α'σινάς Σχολάς, τα Παρθενωγεία άρχονται τη 2α Σεπτεμβρίου καί τα μαθήματα τη 16η του ίδιου.

Εν Λευκωσία τη 17)30 Αύγ. 1920. ΕΚ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ.

ΕΛΛΗΝ. ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΙΣ Μ. ΑΣΙΑΝ

(Από του Έλλην. Προξενίου).

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Αύγουστου, ώρα 9 μ. μ. (Ανακοίνωσιν του Γενικού Αρχιγέου της 23 Αύγουστου άρ. 12)30). Έξ'όρτικαί δυνάμεις ύποστηρίζόμεναι υπό Ιταλικού και αμερικανικού προσέβησαν τα ήμετερον άπόσπασμα εις Αρμενίαν την πρωτιαν της 20 Αύγουστου. Ο ήθρας, του όποιου ή δύνημεις υπερέβαιον τας 4000 άνδρας, έσποφελουόμενος της άριθμητικής ύπεροχής του, έπέσχησε δι' έπανειλημμένον θρόνον να περιουκίωσθι ή ήμετερον άπόσπασμα, τό όποιον έχον σημαντικής σφραδείας και ύπακοήν εις όδηγίους ένήγγησεν όσο άποκλήσθι αι προσάθειαι του έχθρου δι' άντεπιδείσεως.

